

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presă și informare

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 94/08

16 decembrie 2008

Concluziile avocatului general în cauza C-531/06 și în cauzele conexe C-171/07 și C-172/07

*Comisia/Italia
Apothekerkammer des Saarlandes și alții*

ÎN OPINIA AVOCATULUI GENERAL BOT, DEȚINEREA ȘI EXPLOATAREA UNEI FARMACII POT FI REZERVATE NUMAI FARMACIȘTILOR

Avocatul general consideră că legislațiile italiană și germană care prevăd o asemenea normă sunt justificate de obiectivul ce urmărește garantarea unei aprovizionări adecvate a populației cu medicamente

Astăzi, avocatul general Bot a prezentat concluziile sale în două serii de cauze privind regimul de proprietate al farmaciilor.

Aceste cauze privesc, în principal, problema dacă dispozițiile tratatului privind libertatea de stabilire se opun dispozițiilor cuprinse în legislațiile italiană și germană care prevăd că numai farmaciștii pot deține și exploata o farmacie.

Cauzele conexe C-171/07 și C-172/07 (Apothekerkammer des Saarlandes și alții) au la origine autorizația care a fost acordată de ministerul competent din landul Saar societății pe acțiuni olandeze DocMorris în vederea înființării, începând cu 1 iulie 2006, a unei farmacii la Saarbrücken sub forma unei sucursale. Decizia ministerului este contestată la tribunalul administrativ al landului Saar de mai mulți farmaciști și de asociațiile profesionale ale acestora întrucât nu se conformează legislației germane, care rezervă numai farmaciștilor dreptul de a deține și de a exploata o farmacie.

Tribunalul administrativ a sesizat Curtea de Justiție pentru a se stabili dacă dispozițiile tratatului privind libertatea de stabilire trebuie interpretate în sensul că se opun unei asemenea legislații.

Pe de altă parte, în cauza C-531/06 (Comisia/Italia), Comisia solicită Curții să constate în special că, prin faptul de a rezerva numai farmaciștilor deținerea și exploatarea farmaciilor private, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului comunitar.

În concluziile prezentate, avocatul general amintește la început că, în domeniul sănătății publice, Comunității Europene nu i s-a atribuit o competență deplină. Prin urmare, o asemenea competență rămâne partajată între Comunitate și statele membre.

Avocatul general amintește că menținerea competenței naționale în domeniul sănătății publice este consacrată în mod expres la articolul 152 alineatul (5) CE, care prevede că „acțiunea Comunității în domeniul sănătății publice respectă pe deplin responsabilitățile statelor membre în ceea ce privește organizarea și prestarea serviciilor de sănătate și de îngrijire medicală”.

Cu toate acestea, potrivit raționamentului avocatului general, în exercitarea competenței care le revine, statele membre nu sunt exonerate de obligațiile lor comunitare. Pentru a fi menținută, o normă națională care prevede că farmaciile pot fi deținute și operate numai de farmaciști trebuie așadar să fie conformă cu dispozițiile tratatului privind libertatea de stabilire.

Împrejurarea că o asemenea normă intervine într-un domeniu de competență națională rezervată, protejată în mod expres de articolul 152 alineatul (5) CE, nu este totuși lipsită de efecte cu privire la aprecierea compatibilității acestei norme cu libertatea de stabilire.

Într-adevăr, după cum precizează avocatul general, în cadrul examinării justificării legislațiilor italiană și germană din perspectiva unui imperativ de interes general precum cel al protecției sănătății publice, este necesar să se țină seama de faptul că statul membru poate stabili nivelul la care intenționează să asigure protecția sănătății publice și modul în care acest nivel trebuie atins.

Cu privire la existența unei restricții privind libertatea de stabilire

Avocatul general constată că dispozițiile naționale în discuție au ca efect să împiedice resortisanții statelor membre care nu sunt farmaciști să dețină și să exploateze o farmacie în Italia și în Germania. Deși în opinia avocatului general aceste dispoziții reprezintă în mod absolut o restricție privind libertatea de stabilire în măsura în care creează obstacole în calea accesului pe piață pentru persoanele fizice și juridice care ar intenționa să deschidă o farmacie în aceste state membre, în speță acestea sunt justificate.

Cu privire la justificarea restricției privind libertatea de stabilire

Avocatul general consideră că **obstacolul constatat nu încalcă dreptul comunitar întrucât restricția privind libertatea de stabilire se justifică prin obiectivul protejării sănătății publice.**

În opinia avocatului general, interdicția ca persoanele care nu au calitatea de farmacist să dețină și să opereze o farmacie este în măsură să atingă acest obiectiv întrucât este de natură să asigure **aprovizionarea populației cu medicamente ce prezintă garanții suficiente în materie de calitate și de varietate.**

Avocatul general arată că o persoană care are în același timp calitatea de proprietar și de angajator și care deține o farmacie influențează în mod inevitabil politica urmărită în cadrul acesteia în domeniul distribuirii medicamentelor. Prin urmare, alegerea efectuată de legiuitorii italian și german de a asocia competența profesională cu proprietatea economică a farmaciei se justifică prin prisma obiectivului de protecție a sănătății publice.

Avocatul general subliniază importanța garantării neutralității sfatului farmacistului, și anume un sfat competent și obiectiv. În opinia sa, **calitatea actului de distribuire a medicamentelor este strâns legată de independența de care trebuie să facă dovadă un farmacist în exercitarea misiunii sale.**

Prin faptul de a decide ca proprietatea și exploatarea farmaciilor să fie rezervată numai farmaciștilor, legiuitorii italian și german au intenționat astfel să garanteze independența

farmaciștilor, conferind structurii economice a farmaciei un caracter inaccesibil influențelor externe care provin, de exemplu, de la producătorii de medicamente sau de la distribuitorii cu ridicata.

În această privință, avocatul general arată că această independență este o garanție a exercitării libere a profesiei. Un farmacist care dispune de întreaga conducere a instrumentului său de lucru poate așadar să își exercite profesia cu independența ce caracterizează profesiile liberale, fiind atât un șef de întreprindere apropiat de realitățile economice privind administrarea propriei farmacii, cât și un profesionist în domeniul sănătății preocupat să echilibreze imperativele economice prin considerații de sănătate publică, ceea ce îl deosebește de un investitor propriu-zis.

În plus, faptul de a rezerva numai farmaciștilor deținerea și operarea farmaciilor nu depășește ceea ce este necesar pentru asigurarea unui nivel crescut de protecție a sănătății publice.

Avocatul general consideră că instituirea unui regim de răspundere atât a persoanelor care nu au calitatea de farmacist, cât și a farmaciștilor salariați și instituirea unui regim de sancțiuni împotriva acestora nu sunt suficiente pentru a garanta un nivel de protecție a sănătății publice la fel de ridicat întrucât sunt avute în vedere în principal măsuri destinate să corecteze ulterior abuzurile, în cazul în care acestea se vor produce în mod efectiv.

Pe de altă parte, avocatul general consideră că singura obligație de prezență a unui farmacist pentru a îndeplini sarcini ce implică un raport cu terții nu este de natură să garanteze, cu aceeași exigență în termeni de calitate și neutralitate a actului de distribuire a medicamentelor, aprovizionarea adecvată a populației cu medicamente. În măsura în care nu deține conducerea politicii comerciale a farmaciei și, în realitate, este obligat să aplice instrucțiunile angajatorului său, nu ar fi exclus ca un farmacist salariat al unei farmacii deținute de o persoană care nu are calitatea de farmacist să acorde prioritate interesului economic al farmaciei în raport cu cerințele privind exercitarea unei activități farmaceutice.

În sfârșit, faptul de a asocia autorizarea de funcționare a unei farmacii cu persoana farmacistului reprezintă un mijloc eficient de asigurare a caracterului adecvat al aprovizionării populației cu medicamente, în special întrucât, în caz de culpă profesională, farmacistul având calitatea de operator s-ar expune retragerii nu numai a autorizației de a-și exercita profesia, ci și a autorizației de funcționare, cu grave consecințe economice care rezultă în urma acestei retrageri.

În concluzie, avocatul general consideră că **faptul de a impune persoanei care deține conducerea economică a farmaciei și care, în acest temei, determină politica comercială a acesteia, să fie farmacist este conformă cu dispozițiile tratatului privind libertatea de stabilire.**

MENȚIUNE: Opinia avocatului general nu este obligatorie pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții de Justiție a Comunităților Europene urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Limbi disponibile: ES, DE, EL, EN, FR, HU, IT, NL, PL, PT, RO

Textul integral al concluziilor este disponibil la adresa internet a Curții
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=RO&Submit=rechercher&numaff=C->

În general, acesta poate fi consultat începând din ziua prezentării, de la ora 12 CET.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să îl contactați pe Claudiu Ecedi-Stoisavlevici.

Tel.: (00352) 4303 3720 Fax: (00352) 4303 4719

*Imagini de la ședință vor fi disponibile pe EbS „Europe by Satellite”,
serviciu pus la dispoziție de Comisia Europeană, Direcția generală presă și comunicare,
L-2920 Luxemburg, Tel.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249
sau B-1049 Bruxelles, Tel.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956.*